

אוזבקיסטן היא המדינה המרכזית במרכז אסיה המוסלמית

שטח: 447,400 קמ"ר. 26 מיליון תושבים – 88% מוסלמים. עצמאות 1.9.91

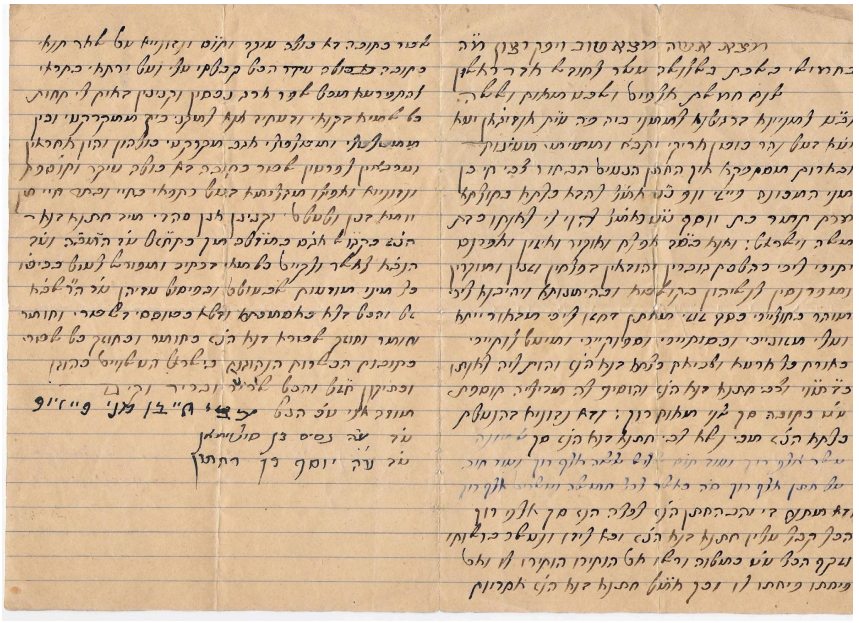


כתובה מבוכרה שנכתבה על-ידי סופר סת"ם על קלף עשוי מעור צבי בוכרה מיום ב' בניסן תרמ"ח (1888). החתן: ציון בן דוד [בחתימה הוסיף: 'סופר בבלי'] הכלה: מרים בת סולימאן.

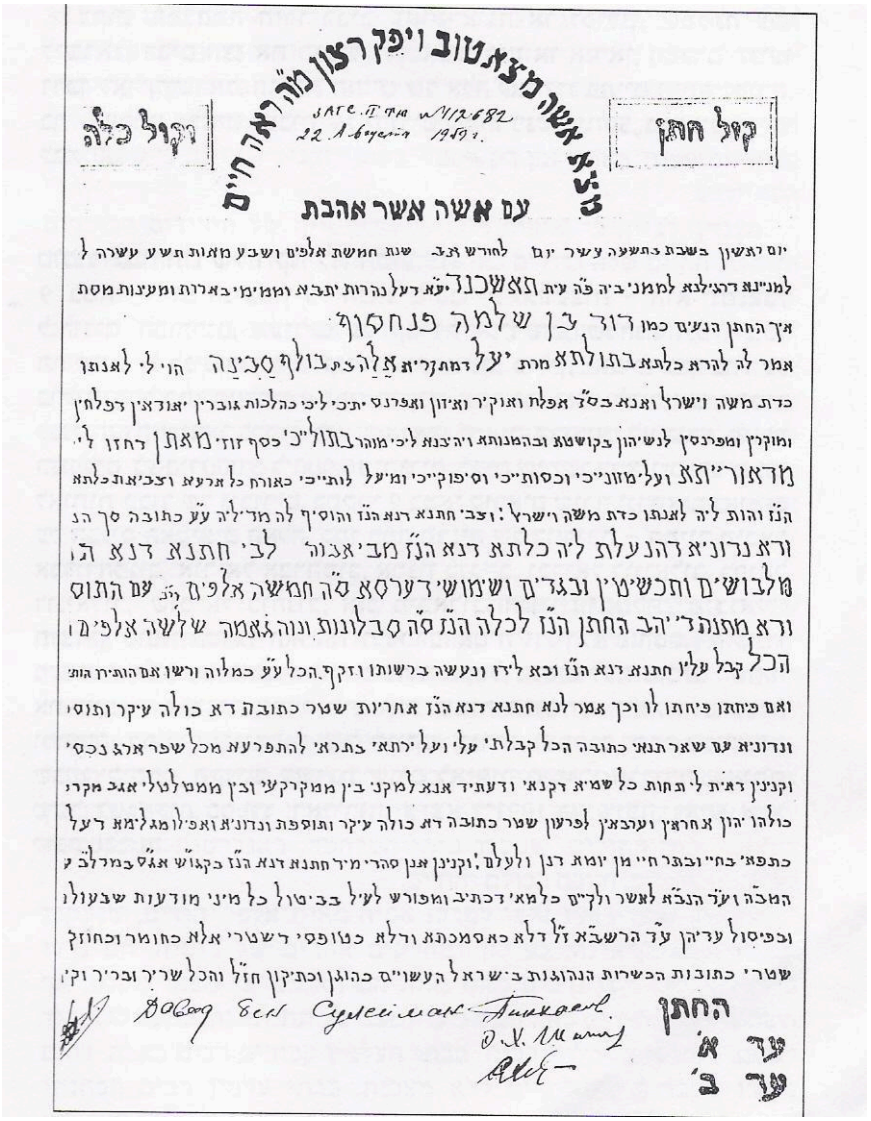
עדים: צעיר יעקב שו"ב [שוחט ובודק] ס"ט [סימנא טבא]; צעיר משה הכהן בן מלה הכהן .



פתיח של כתובה מלפני המהפכה
"לעדת סגולה ולאדונינו ראש הישיבה של גולה"

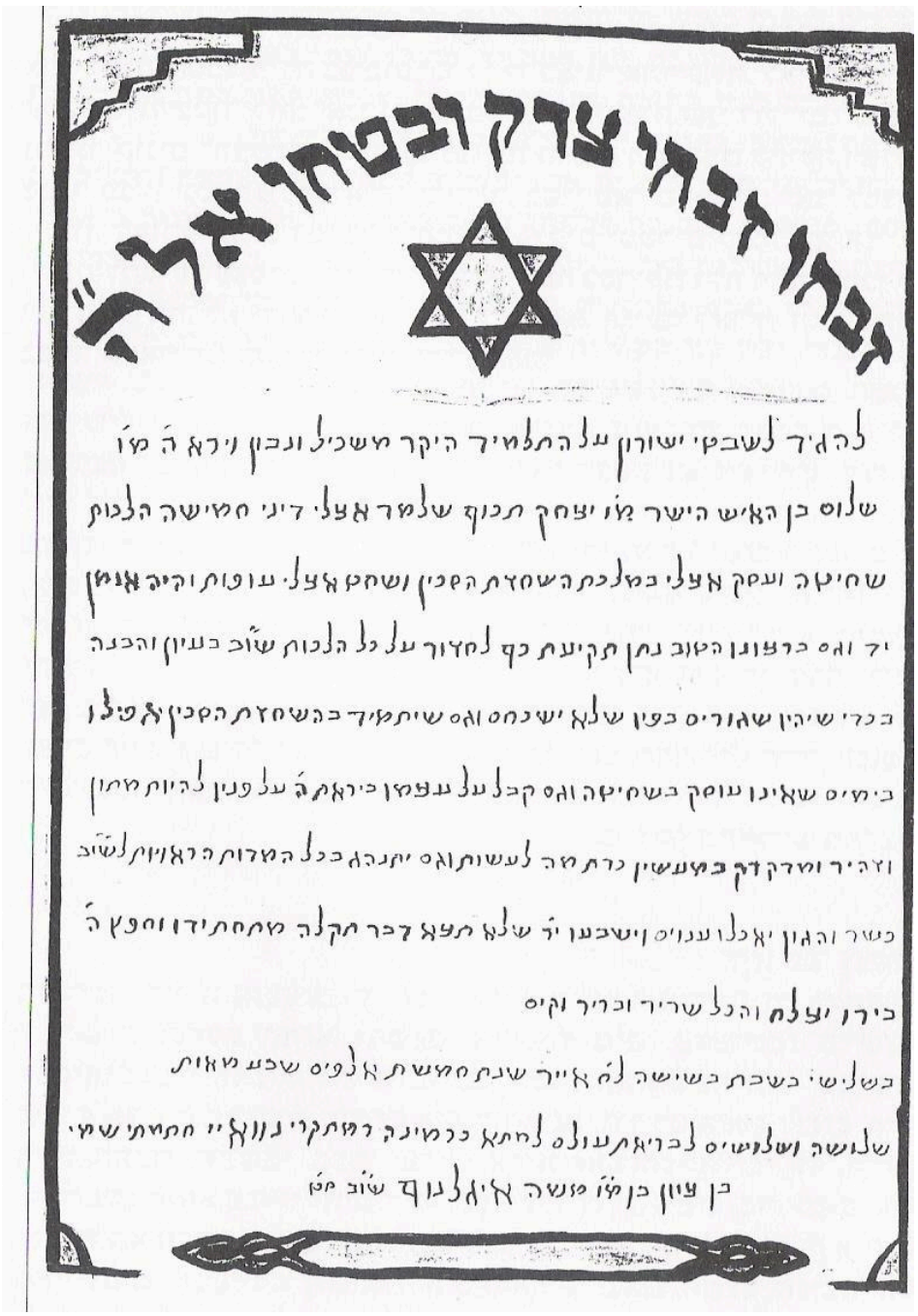


כתובה על דפי מחברת מאנדיז'ן (עמק פרגאנה) מי"ג באדר א התש"ו (14.2.1946). החתן צבי חי בן מני פייזיוף. הכלה תמר בת יוסף כאמל



כתובה על דף מחברת. החתן: דוד בן שלמה פנחסוף; הכלה: יעל-אלה בת בולף סבינה

טשקנט, י"ט באב התשי"ט (23 באוגוסט 1959)



כתב מינוי לשוחט שלום בן יצחק תכוף, קרמינה התשל"ג (1973)



תלמידי הח'אמלא [ה'חדר'] בבוכרה בשנת 1880. התלמידים מגודלי פיאות בסגנון תימני. האם סגנון זה נשמר עדיין בהשפעתו של השד"ר הצפתי ממוצא תימני ר' זכריה בן מצליחמשלהי המאה ה-18? האם בנות למדו לצד בנים או צורפו לתמונת המחזור?



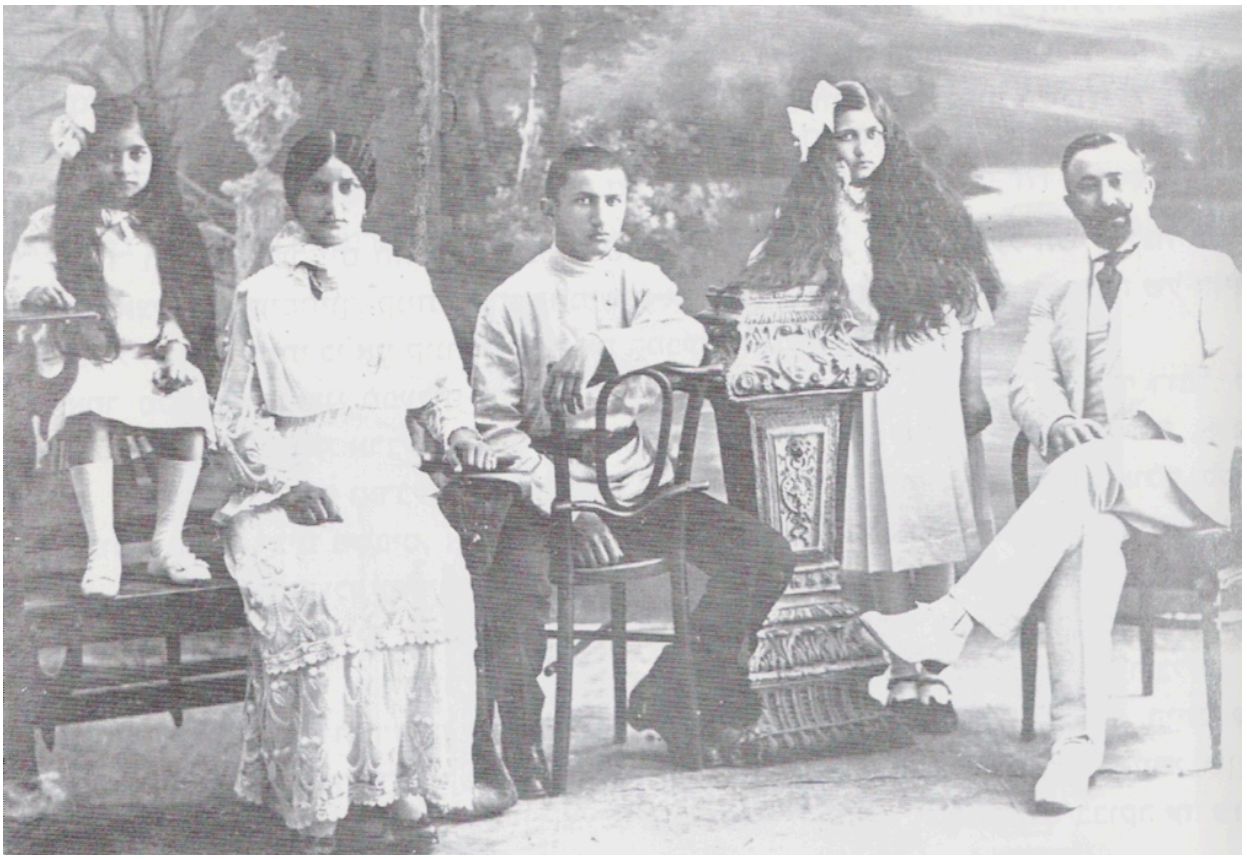
תלמידי ה'חאמלא'. בוכארה - 1905



בוכארה: משפחה יהודית (1880)

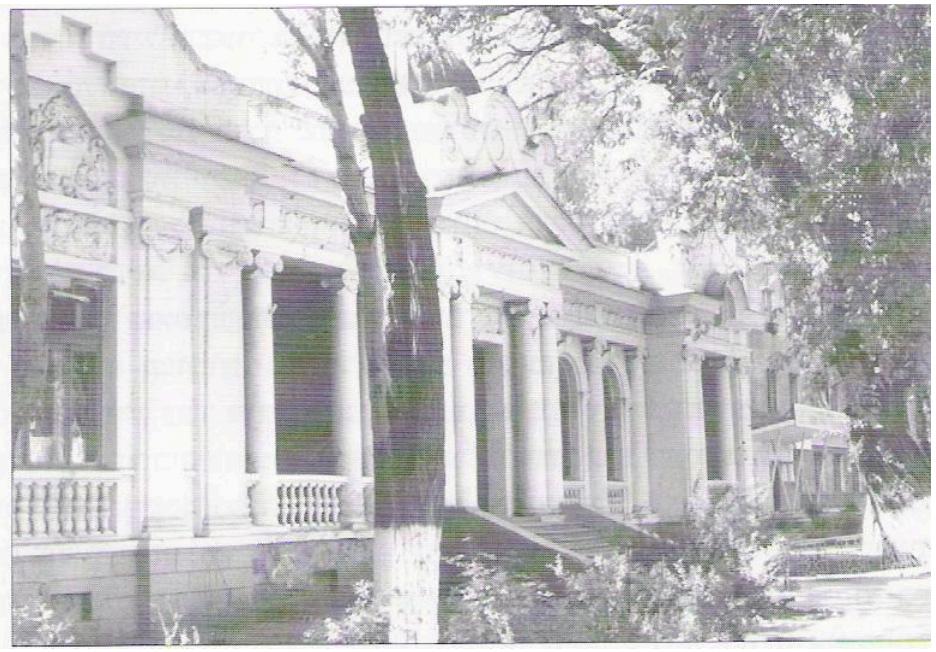


ילדות יהודיות בבוכרה - ראשית המאה ה20



נתן דוידוף ובני ביתו בשנת 1916. מן המשפחות הבוכריות העשירות ביותר

ההשפעה הרוסית בולטת לעין



בית המשרדים של נתן דוידוף בקוקנד, כיום מכון הנפט (מתוך דוידוף-יזמים כלכליים)



מסורת של מחול וזמר שהיה במרכז התרבות הבוכרי בטשקנט. כאן פעל גם תיאטרון בוכרי שהעלה סיפור אהבה. המחסר כבן שמונים והנערה כבת שבעים



אהרון קנדין יליד בגדאד ומעשירי יהודי בוכארה
מבאי ביתו של האמיר. הושלך לכלא. יצא בשליחות מסחרית והגיע לארץ ישראל



בול הנושא את דיוקנו
של מולא שמעון חכם,
על רקע 'ארמון המשיח'
בשכונת הבוכארים בירושלים



ספר

אהבת ציון

בעולת הר' אברהם בן יקותיאל איש קאוונא

ספור מעשה ע"ד ההוה

הוכו לָצוֹק אַהֲבָה כְּבְנוֹת יְרוּשָׁלָם (שיר ג' י')

תורגם עתה גם בשפת ערבית

מאת ההתרגם הפשוט

מוהר"ר שמעון חכם הי"ו

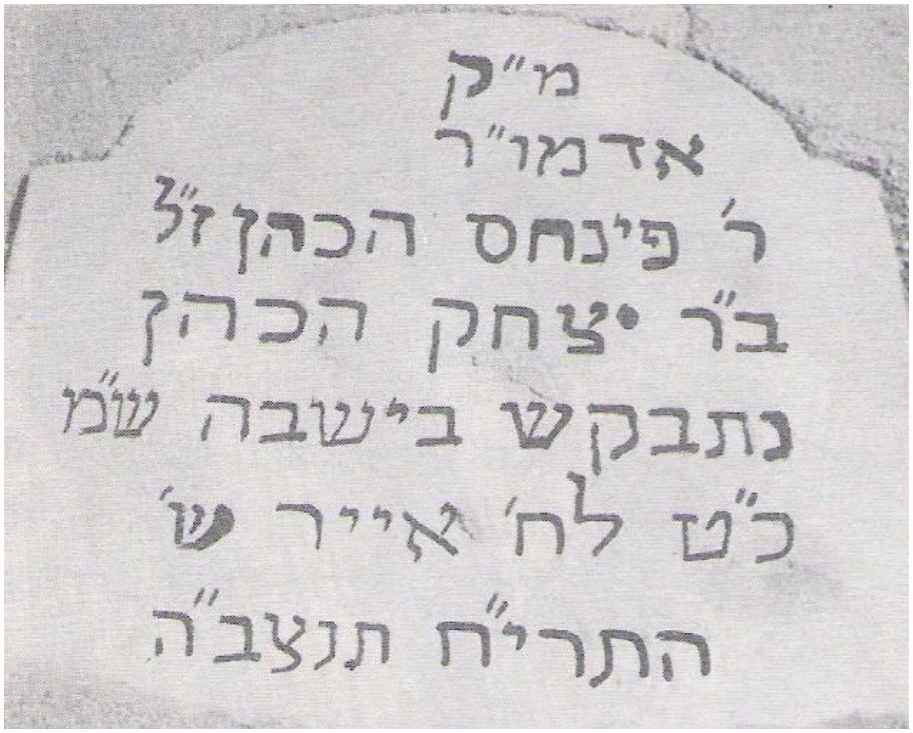
בפצות והוצאת האיש היקר והנעלה

מר יהודיה יצ"ו בן מר יוסף הראתי נ"ע

מיכר ספרים בעיר בוכארא וסביבותיה.

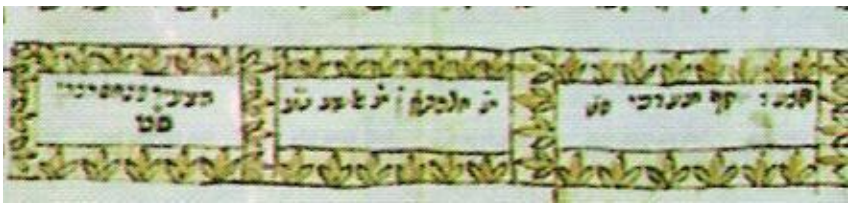
פה"ק ירושלם תובב"א

שנת תרס"ח לפ"ק



הרב פנחס ("הגדול") בן חכם ר' יצחק הכהן מבגדאד

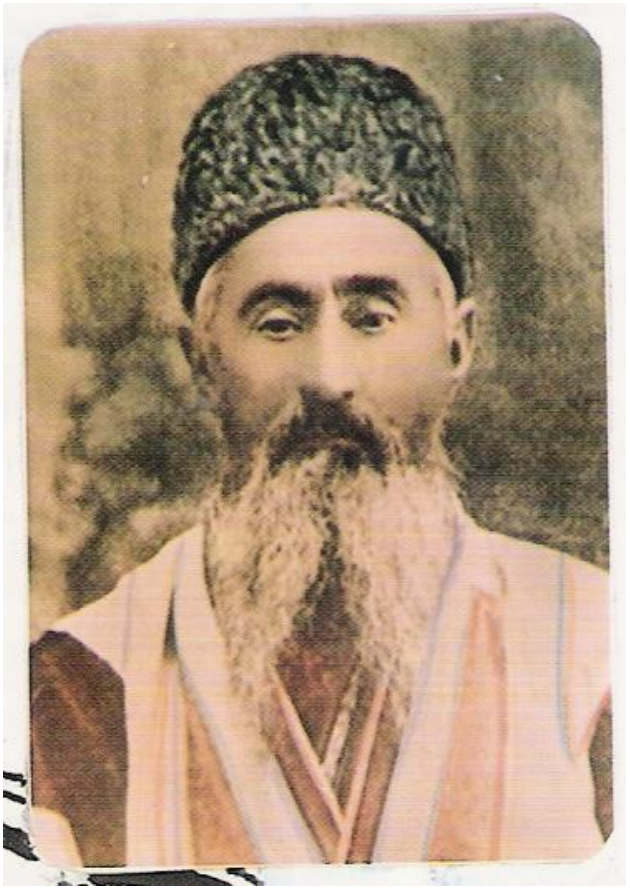
(בוכרה תקמ"ח-1788 – תרי"ח-1858)



מימין: 'הצעיר יוסף מערבי [ממאן] ס"ט'; משמאל: 'הצעיר פנחס הכהן ס"ט'

חתימת ידם על כתובת ראובן בן בנימין עם טובה בת משה,

שלישי בשבת, כז' בכסליו התקע"ז (1816)



הרב חזקיה הכהן רבין-פנחסוף
רבה האחרון של יהדות בוכארה ואגפיה.
נרדף על-ידי
המשטר הקומוניסטי, ישב בכלא וברח לארץ ישראל
מפעלו הגדול: התרת עגונות

חזקיה הכהן ס"ט"

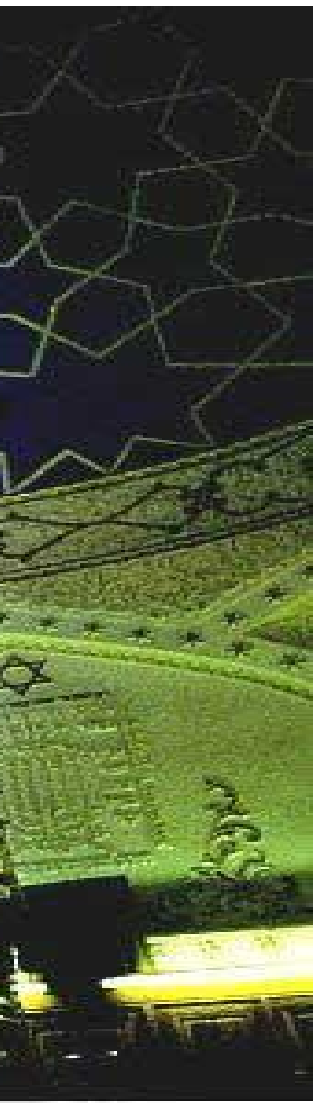


חתימתו של
הרב חזקיה הכהן רבין-פנחסוף

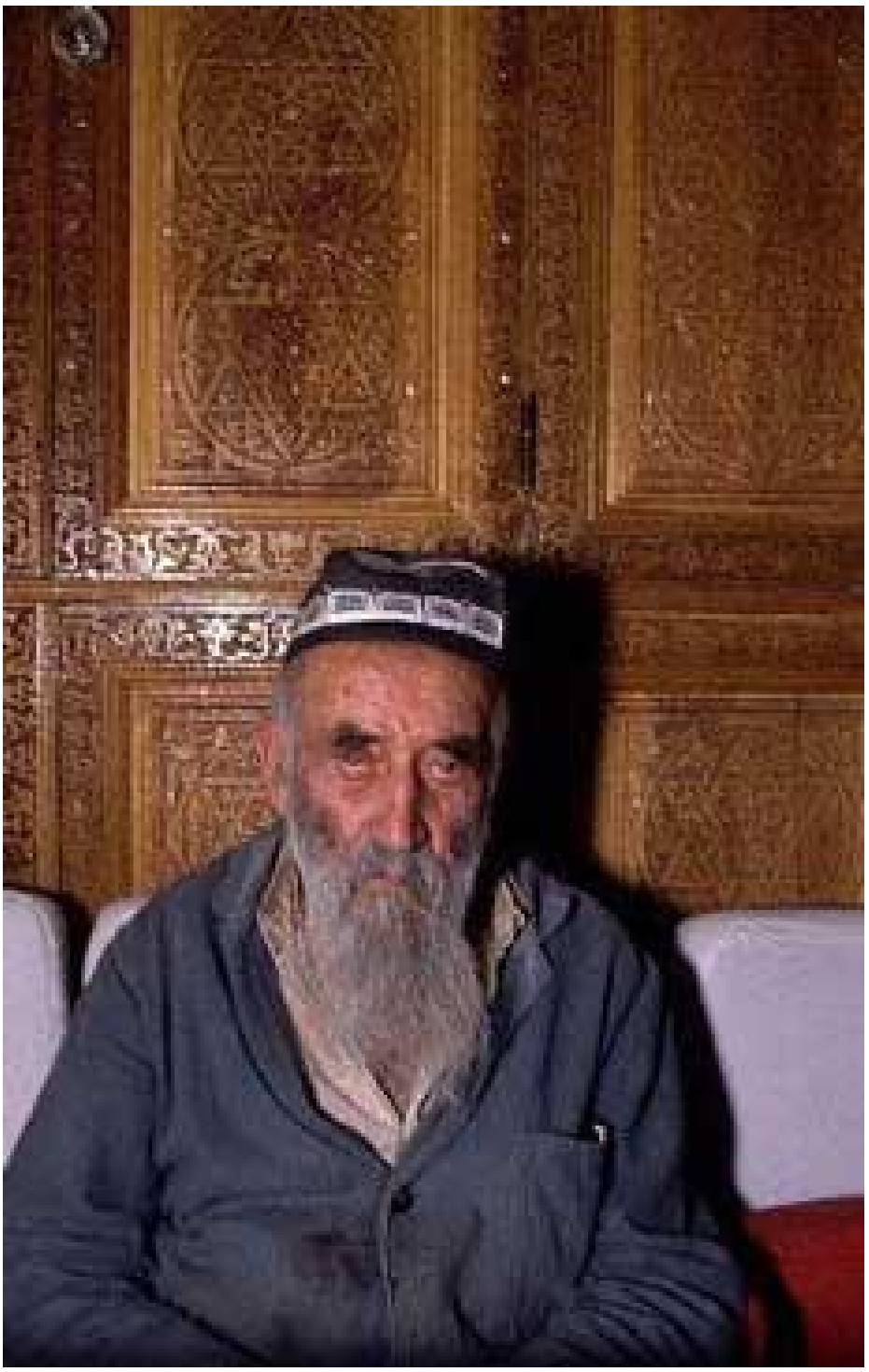


בית הכנסת באוקצ'י-טשקנט. המבנה נחרב ברעידת האדמה בשנת 1966
(ראה בן-דוד-יזמים כלכליים, עמ' 144)

בית הכנסת בבוכרה. יש שקראו לה 'מסג'ד יהודי'



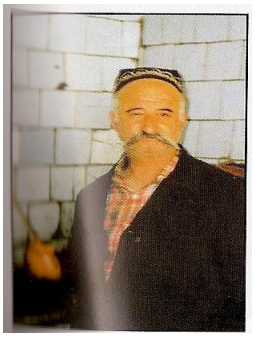
בית-כנסת 'גומבז' בסמרקנד



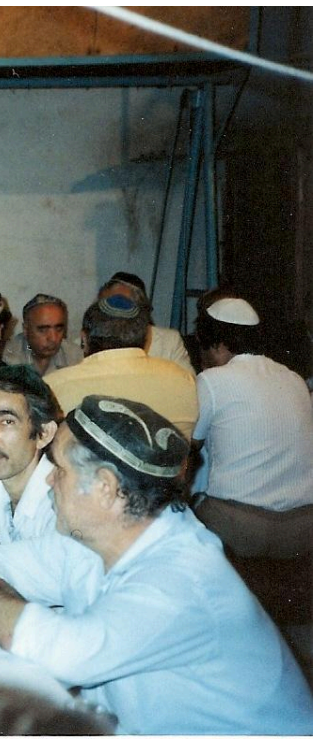
מתפלל בבית הכנסת 'גומבז' בסמרקנד



המחבר (במרכז) בחברת הנהגת הקהילה בבוכרה (1992). לימינו: ראש הקהילה.
יושב מימין: פרופ' פיוטר פנחס ניאזוב, ראש הקהילה בטשקנט, שליווה את המחבר במסעותיו בקרב הקהילות באוזבקיסטן. משמאל: השוחט.



שוחט בקהילה בבוכרה (1992)

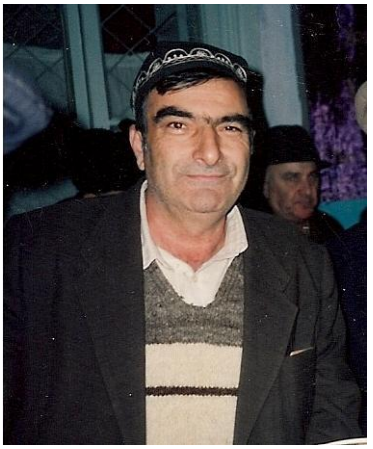


ה'ישיבה' – קריאת זוהר במנגינות עתיקות וסעודה כיד המלך



ראשי הקהילה בבית הכנסת בנמנגן ובקהילות סמוכות בעמק פרגאנה (1992).

יושב משמאל איברגימוב. הפרוכת מוקדשת ל'מולה הושענה'



הקלאנתר גרישה (גבריאל) קקזנוב,
ראש הקהילה בנמנגן עמק פרגאנה (1992)
אשתו וכלתו הפרובוסלביות שומרות בקפידה על מצוות



סוכה בימי מלחמת האזרחים בדושנבה בתג'יקיסטן (חוץ ופנים).

הסוכה הוקמה מתחת לקורת גג משום מראית עין של נוכרים (סוכות תשנ"ג - 1992)





תפסיר

אם אפם

פיוט נאה על עקידת יצחק אע"ה
שיסד רבינו אפרים מבונ"א אשכנזי ושמו חתום
בראשי החרוזות **אפרים בר רבי יצחק חזק**
ונלוה אליו התפסיר בלשון פרסי צח לאחד
חכם מערי פרס. ונוהגין לאומרה בימי הסליחות
וביום שני של ר"ח קודם תקיעת שופר וביה"כ
בשעת הנעילה.

יוצא לאור מאת עני והדל

ע"ה **חנוכה בן אגא ג'אני שמש** ס"ט
בעה"ק **ירושלם** תובב"א

שנת **מבורכ"ת** לפ"ק

בדפוס אברהם משה לונץ.



פיוט

רבי אמנון

ע"ם

התפסיר בלשון פרסי

ונלוה אליו תפסיר

ונתנה תוקף

שנוהגים לאומרם בב' ימים דראש השנה
וגם ביום הכפורים
הובא לבית הדפוס ע"י עני והדל
חנוכה בן אגא ג'אני שמש

פעה"ק **ירושלם** תובב"א

שנת **תרס"ב** לפ"ק

בדפוס הרר אברהם משה לונץ

מולא מתתיה חנוכה





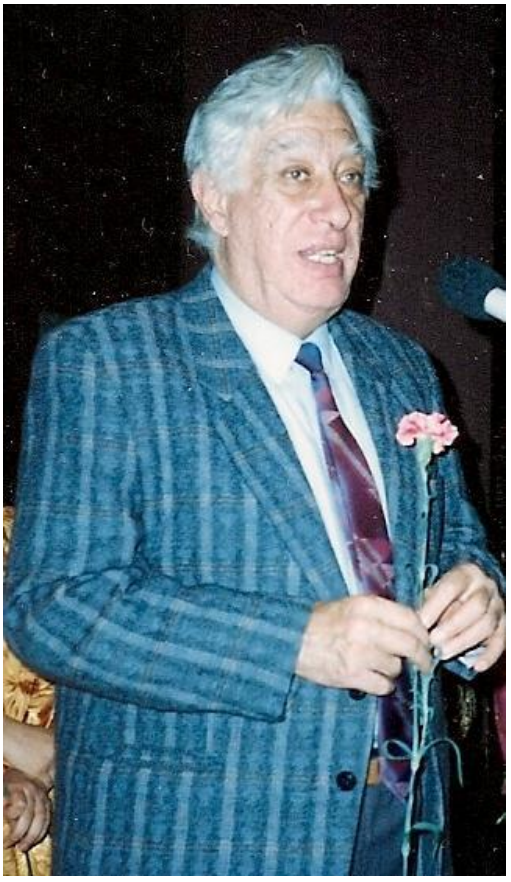
יהודייה בוכרית בשאהר-י סבז מגישה למחבר מצות שאפתה בתנור חימר (פסח תשנ"ב-1992); שמאל: תנור חימר לאפיית מצות ולפניו מתקן ('דיק-י צ'ודן') להכנת פלוב. יהודים אפו מצות בחצר ביתם גם תחת המשטר הסובייטי [שאהר-י סבז 1992]



דיקן הפקולטה לרפואה בסמרקנד פרופ' ישראל פרייב



המשורר והסופר מרדכי בצ'אייב (מחיב)
תצלום מסוף שנות ה-20 מחזיק בידו גיליון של 'רושנאי' (האור)



פרופ' פנחס פיוטר ניאזוב – מומחה
למרקסיזם ופעיל למען העדה



פרופ' מנשה אברהמוב ז"ל חוקר סמרקנד בחברת המחבר. בביתו נחשפו משנת תרס"ג (1903)

כתובות עבריות וציורי ארבע ערי הקודש שצוירו כנראה על-ידי צייר מארץ ישראל



1993: נוער יהודי במחנה קיץ בהרי צ'ימגן (ליד טשקנט) של נוער בוכרי. כמאה נערים שנפשו באווירה דתית. שמעו מאיתנו על עלייה לארץ ישראל, על ירושלים בירת ישראל ועל הקמתה של שכונת הבוכרים. נתקבלנו בשירת 'התקוה'



המחלה – שכונת היהודים בבוכרה

ה'חוולי' – החצר - בבוכרה

.הנפח שאה מחמודוב פעל בדומה ליאנוש קורצ'אק
הוא אימץ ילדים יתומים, אג למזונם, ללבושם ולחינוכם

יהודים מטשקנט חוזרים לביתם בברית המועצות ובפולין בתום המלחמה, 1946

נוער יהודי מצאצאי העקורים לומד עברית לקראת עלייתו ארצה

יהודים בטשקנט שומעים לראשונה על החיים במדינת ישראל (1992)

אחרי 70 שנות קומוניזם וניתוק מיהדות מסיבים העקורים וצאצאיהם לשולחן סדר פסח ראשון.



ט' באב יום צום וזיכרון חללי המלחמה – חלק מפינת הנצחה בבית העלמין הבוכרי של טשקנט